

After Work

After Work, 2023

Regissör: Erik Gandini
Sverige, Italien, Norge, 2023 – 81 min.
En produktion av Fasad AB

Presskontakt

Klara Andersson Åsman
klara.anderssonasman@arenagruppen.se
073-734 70 01

Synopsis

Vi lever i ett arbetssamhälle. Redan från barnsben lär vi oss att vara resultat-inriktade och att sträva efter att arbeta. Arbete har blivit så avgörande för vår identitet att vi knappt reflekterar över hur vi egentligen vill leva. Men mycket har hänt sedan arbetsetiken introducerades på 1600-talet. I takt med att artificiell intelligens överträffar den mänskliga kapaciteten och en stor mängd jobb kommer att automatiseras är vårt begrepp om arbete på väg att falla sönder. Inom en snar framtid kommer vi att tvingas omvärdera vilken roll vi vill att arbete ska spela i våra liv. Men vad ska vi egentligen göra om vi inte arbetar?

Genom mänskliga berättelser från fyra olika länder och med en existentialistisk humor som sätter fingret på samtidens absurditet söker **Erik Gandinis** nya film **After Work** svar på vad arbete betyder idag och vad som kommer hända med oss när vi inte jobbar.

After Work är inspirerad av sociologen **Roland Paulsens** forskning och kritik mot arbetssamhället. Paulsen menar att vi lever i arbetets ideologi där en uppsättning rädslor, värderingar och idéer tycks motivera varför vi fortsätter arbeta lika mycket eller till och med mer, oavsett hur automatiserat samhället tycks bli. Men med en tilltro till människan menar han att vi också har potentialen att leva annorlunda.

After Work har blivit utvald till flera prestigefyllda filmfestivaler och utmärkt sig som en publikfavorit på Cph:Dox (DK), Hot Doc (CA), Vision Du Réel (CH), Filmfest Hamburg (DE), Chicago Film Festival (US), One World (CZ), Millenium Docs Against Gravity (PL). Under våren har filmen haft biodistribution i Polen samt i Italien där den som enda dokumentärfilm hamnat på 9e plats på italienska Box Office.

Foto: Fasad / Måns Månsson

Om filmens olika delar

Kuwait system för att fördela landets oljerikedomar kan liknas vid en medborgarlön med en slags simulerade arbetsinsatser som motkrav. Den offentliga sektorn är överbemannad och det råder brist på arbetsuppgifter. Risken att få sparken är i princip obefintlig och befördran baseras på ålder istället för prestation. På vissa ställen är 20 personer anställda för en persons jobb vilket har lett till negativa konsekvenser för såväl arbetsmoralen som produktiviteten. Kuwait är enligt WHO det mest fysiskt inaktiva landet i världen. Samtidigt så blir kontrasterna enorma när en stor del av befolkningen består av gästarbetare som lever och arbetar under slavliknande förhållanden.

I **USA** brinner miljontals semesterdagar inne varje år eftersom de frivilligt inte används. En fjärdedel tog inte ut några semesterdagar alls. Parallellt kämpar Amazons förare för att bilda en fackförening medan de arbetar under konstant bevakning av intrikata AI-system. Elizabeth Anderson är en amerikansk filosof och historiker som blivit expert på arbetsmoralens roll i det amerikanska samhället. Hon menar att dagens arbetssystem prioriterar vinst framför arbetarnas välbefinnande, vilket vidmakthåller social och ekonomisk ojämlikhet. Hennes kritik av nyliberalismen och den amerikanska arbetsmoralen har bidragit till löpande debatter om arbetets roll i det samtida amerikanska samhället. Men frågar du henne vad hon mest tycker om att göra i livet så är svaret: att arbeta.

Med rötter i konfucianismen har många sydkoreaner en unik arbetsmoral som till stor del ligger bakom **Sydkoreas** mirakulösa tillväxt där landet gått från extrem fattigdom till en av världens främsta IT-ekonomier. Men arbetskulturen har visat sig vara en hälsorisk som blivit ett samhällsproblem. Överarbete ses som orsaken till sjunkande födelsetal, hög självmordsstatistik och fenomenet "Gwarosa": död genom överarbete. Koreas arbetsminister Kim Joung Joo, är kanske den enda arbetsministern i världen som har i uppdrag att få människor att arbeta mindre.

Inom den italienska medelklassen finns bland den största gruppen av NEETs i Europa*. Med låga födelsetal och högt snitt av arv per barn, utgör gruppen 27,9% av italienarna som är mellan 20-34 år, det kan jämföras med ett genomsnitt på 16,6 % i EU och 7,6% i Sverige (enligt siffror från Eurostat 2021). Parallellt finns i **Italien** en grupp hyperrika människor som tack vare ärvda företag har kunnat leva i flera generationer utan att behöva arbeta. Hur ser deras vardag ut? Vad har de lärt sig av att kunna prioritera över sina liv utan behovet att tjäna pengar för att kunna leva? Kan de ge råd som framtida arbetslösa kan ha nytta av?

*Not in employment, education or training

Regissören berättar

Jag har en återkommande mardröm att jag på min dödsbädd inser att jag har jobbat för mycket, att jag kommer att slås av insikten att jag har prioriterat fel enbart på grund av en idé från den kultur jag är en produkt av. Arbete är en idé för oss lika självklar som luften vi andas och därför svår att ifrågasätta. Vårt samhälle är ett arbetssamhälle. Från barndomen lär vi oss arbetsmoral och att vi måste utbilda oss för att vi så småningom måste ha ett jobb.

Jag har alltid sett dokumentärfilmskapande som ett sätt att fånga, exponera och förstå min egen tid. Med **After Work** ville jag gå ett steg längre och försöka fånga en verklighet som inte är helt där än. Jag ville utforska den närmsta framtiden med fokus på att diskutera den existentiella frågan "Vad ska vi göra när vi inte behöver jobba?". Filmen är tänkt att skapa tankar om hur saker skulle kunna vara. After Work fokuserar på det mänskliga perspektivet och tar sin utgångspunkt i huvudpersonernas berättelser. Den är inspelad i nuet, i syfte att skapa en projektion in i framtiden: framtiden genom nuet.

Jag är intresserad av möjligheterna för vad en arbetsfri tillvaro skulle kunna innebära. Kan vi befria oss från den nästan religiösa övertygelsen om att arbete är mittpunkten för vår existens? Eller kommer vi att fortsätta arbeta för arbetets skull?

Erik Gandini, regissör

Foto: Jens Lasthein

Forskning

After Work är gjord som en del av forskningsprojektet **The Future Through the Present** som stöds av Vetenskapsrådet. Forskningsprojektet är ett tvärvetenskapligt samarbete mellan kreativ dokumentärfilm och sociologi med syfte att utforska ett dokumentärt narrativ som kommunicerar med framtiden istället för skildrare av det samtida eller det förflutna.

Projektets tematiska utgångspunkt är samhällets framtida relation till lönearbete. Artificiell intelligens överträffar allt fler av människans förmågor och automatisering spås kunna ersätta oss inom många yrkesområden. Detta perspektiv tvingar oss att ta itu med den existentiella frågan: vad ska vi göra när vi inte behöver arbeta? En förändrad syn på arbete kräver kreativitet och fantasi, vilket också bör vara uppgiften för en dokumentärfilm.

Forskargruppen består av **Erik Gandini**, professor i dokumentärfilm vid SKH, **Roland Paulsen**, universitetslektor och docent i sociologi vid Lunds universitet och **Jyoti Mistry**, professor i film vid Akademin Valand.

Foto: Fasad / Fredrik Wenzel

Biografier

Regissör

Erik Gandini är en italiensk-svensk filmregissör, producent och professor i dokumentärfilm vid Stockholms Konstnärliga Högskola (SKH). Han har producerat och regisserat åtskilliga internationellt hyllade dokumentärer inklusive *Surplus* som vann huvudpriset på IDFA 2003. Tillsammans med Tarik Saleh *Sacrificio* (2001) och *Gitmo* (2003). Hans Berlusconi-kritiska *Videocracy* hade premiär 2009 på filmfestivalen i Venedig, valdes till Toronto IFF och IDFA och skapade en större kontrovers i Italien. 2015 hade *The Swedish Theory of Love* premiär på Stockholms filmfestival och följdes en framgångsrik internationell festivalturné (CPH:DOX, IDFA) samt distribuerades i ett stort antal länder. 2018 producerade han *Flotten (The Raft)* av Marcus Lindeen som bland annat vunnit *Prix Europa* och internationella huvudtävlingen på CPH:DOX.

Producent

Jesper Kurlandsky är producent och VD på produktionsbolaget Fasad. Kurlandsky har bland annat producerat Guldbaggenominerade *Blondie* (2012) och *Apan* (2009).

Filmfotograf

Fredrik Wenzel är filmfotograf, manusförfattare och regissör. Han har bland annat filmat Ruben Östlunds *Triangle of Sadness*, (2022), *The Square* (2017) som båda vann Guldpalmen vid filmfestivalen i Cannes. Han vann en Guldbagge för bästa foto för *Turist* (2015). Wenzel har även skrivit manus till bland annat *Farväl Falkenberg* (2006) och regisserat *Man tänker sitt* (2009).

Klippning och musik

Johan Söderberg är musiker, filmare och klippare. Han har bland annat klippt *The Swedish Theory of Love* (2015) och *Surplus – Terrorized into Being Consumers* (2003). År 2009 tilldelades han en Guldbagge i kategorin Särskilda insatser med motiveringen "För en rytmisk förening av musik och bild i filmen *Videocracy*".

Produktion

Producerad av	Fasad Produktion AB
I samproduktion med	SVT / Axel Arnö & Asta Dalman Film i Väst / Jenny Luukkonen Propaganda Italia / Marina Marzotto a.g.i.c.i & Mattia Oddone och Rai Cinema Indie film / Carsten Aanonsen VPRO / Commissioning Editor Barbara Truyen GEO Television / Arno Becker & Simone Theilmann
I samarbete med	YLE / Jenny Westergård RTS Radio Télévision Suisse Department of Documentaries Steven Artels & Bettina Hofmann
Med ekonomiskt stöd av	Svenska Filminstitutet / Klara Grunning Nordisk Film & Tv Fond / Karolina Lidin MiC- Italian Ministry of Culture Norsk Filminstitutt / Eirin Gjørvi, Ravn Wikhaug & Benedikte Danielsen Fritt Ord Foundation / Bente Roalsvig NRK / Fredrik Færden
Assisterande producent	Costanza Julia Bani
Filmfotograf	Fredrik Wenzel
Klippning	Johan Söderberg
Musik	Christofer Berg Johan Söderberg
Ljuddesign	Jørgen Bergsund Rikard Strømsodd Chiara Andrich

Medverkande i filmen

Yoo Ga Yeon	Lärare, Sydkorea
Yoo Deug Young	Tillverkare, Sydkorea
Armando Pizzoni	Trädgårdsägare, Valsanzibio, Italien
Josh Davis	VD för The Center for Work Ethic Development, USA
Elizabeth S. Anderson	Filosof, USA
Pa Sinyan	Gallup managing partner, Tyskland
Noam Chomsky	Filosof, USA
Astrid Moss	Budbilsförare, USA
Meqdad Al Kout	Manusförfattare, Kuwait
Mai Al Nakib	Författare och universitetsprofessor, Kuwait
'Fatima'	Offentligt anställd, Kuwait
Rory Marzotto	Hästuppfödare, Italien
Ferdinando Businaro	Affärsman, Italien
Luca Ricolfi	Sociolog, Italien
Jeong Boseong	Tidigare anställd, Italien

Foto: Fasad / Fredrik Wenzel

